

er, forekommer det mig, i det hele taget beklageligt at høre en Ordfører som det ærede Medlem Hr. Kammersgaard afløse den tidligere Ordfører for Socialdemokratiet paa det kirkelige Omraade, den højtærede Socialminister. Jeg har mange Gange siddet og lyttet med Glæde til den højtærede Socialministers klare og frisindede Taler om kirkelige Spørgsmaal, og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Udtalelser stod i grel Mod sætning til den højtærede Socialministers Taler, da han nu optraadte som Ordfører for Partiet.

Den højtærede Kirkeminister kunde ikke forstaa, at jeg havde undret mig over, at han havde begrundet sit Afslag til Ryslinge Valgmenighed med, at han ikke fandt, at dens Forslag til et nyt Ritual klart udtrykte Menighedens Tro, idet jeg havde ment, at det maatte man lade Menigheden selv afgøre. Jeg maa nu imidlertid fastholde min Undren, og jeg tror, at den højtærede Kirkeminister i Virkeligheden her er inde paa et for en Kirkeminister meget farligt Omraade. Det, som den højtærede Kirkeminister skal afgøre, er, om Ryslinge Valgmenigheds Forslag til et nyt Daabsritual kan, folkekirkeleg set, forsvares, om det er i Overensstemmelse med Grundlovens § 3. Derimod tror jeg ikke, den højtærede Kirkeminister har noget at gøre med at vurdere den Tro eller Ikke-Tro, som ligger bagved et saadant Forslag. Ja, jeg vil sige, som jeg sagde til den højtærede Kirkeminister, at det er meget farligt at komme ind paa at ville foretage en saadan Vurdering. Jeg ved ikke, om den højtærede Kirkeminister har læst Provst Villtofts Bog om Jesu Opstandelse og Himmelfart, men hvis den højtærede Kirkeminister har læst den eller skulde faa Lyst til at læse den, kunde jeg have Lyst til at spørge ham, efter at han har gjort sig bekendt med Provst Villtofts Opfattelse af dette Spørgsmaal og uden Tvivl vil være kommet til det Resultat, at denne ikke er i god Overensstemmelse med den apostoliske Trosbekendelses Led vedrørende dette Spørgsmaal, om han saa kunde tænke sig at skrive til Provst Villtoft: Det forekommer mig ikke, at Deres Daabsritual er i nøje Overensstemmelse med Deres Tro; indsend derfor til mig et Forslag til et nyt Daabsritual, saa skal jeg tage det under velvillig Overvejelse og se at gennemføre et saadant. Jeg tror ikke, den højtærede Kirkeminister vilde gøre det, jeg tror, han vilde lade Provst Villtoft selv om det. Men saa mener jeg, at han heller ikke skulde skrive, som han

har gjort, til Ryslinge Valgmenighed; jeg tror, han skulde lade Ryslinge Valgmenighed selv afgøre det Spørgsmaal. Ryslinge Valgmenighed ønsker ikke at komme bort fra Menighedens gamle Trosbekendelse, fordi den netop i dens Ord finder det bedste Udtryk for den Tro, som er Menighedens Tro, selv om den ikke tager de enkelte Led bogstavelig.

Den højtærede Socialminister har i det Interview med „Fyns Venstreblad“, som jeg tidligere har omtalt, ogsaa udtalt sig om dette Spørgsmaal og sagt, at det er en Selvfølge, saadan maa man stille sig, vi har ikke alle den samme Opfattelse af de enkelte Led i Trosbekendelsen, og den højtærede Socialminister minder endogsaa om, at paa et Punkt har selve Sjællands Biskop udtalt, at han maatte tage et Led i den apostoliske Trosbekendelse billedligt. Nej, den højtærede Kirkeminister skal afgøre, hvorvidt det Daabsritual, som Ryslinge Valgmenighed ønsker at faa indført, efter Bogstaven kan bringes i Overensstemmelse med, at vor Folkekirke er evangelisk-luthersk, og her maa jeg sige, at rent bortset fra, at Udtrykket „evangelisk-luthersk“ i Grundlovens § 3 i Virkeligheden giver overordentlig vidt Spilleum — man kan blot læse Grundlovsfædrenes Udtalelser om dette Spørgsmaal, saa vil man se, at de giver Plads for meget stor Rummelighed —, vil jeg dog ikke tro, at nogen kunde ville mene, at det, at man indleder Trosbekendelsen med de Ord: Saa lad os da nu, som hver kan det for Guds Ansigt, bekende den kristne Tro — at det skulde være i Uoverensstemmelse med det evangelisk-lutherske. Jeg har altid troet, at et af Kærnepunkterne i det evangelisk-lutherske netop var det personlige, saa et saadant Udtryk kan da ikke være i Strid med det evangelisk-lutherske. Og ikke heller kan man sige, at det, at man udelader Tilspørgselen, skulde være i Strid med det evangelisk-lutherske. Hvis det er i Strid med det evangelisk-lutherske, er der saa vist mange, der kommer i Strid med det evangelisk-lutherske.

Der blev nævnt af det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, at 7 Præster havde indgivet eller talt om at indgive et Andragende om at faa et Daabsritual, hvori Tilspørgselen ikke indgik som Led, og et saa fremragende Medlem af den danske Folkekirke som Biskop Münster var, som bekendt, Tilhænger af et Daabsritual uden Tilspørgsel, saa dette kan da ikke gøre Ryslinge-Rituale til ikke-evangelisk-luthersk. Ikke heller kan man sige, at det er i Strid med det